

Syrië: grenzeloos cynisme van de kapitalistische grootmachten

Door op 7

oktober het terugtrekken van de Amerikaanse speciale troepen uit Noord-Syrië aan te kondigen, heeft Trump het groene licht gegeven aan de Turkse president Erdogan om het Turkse leger tegen de Syrische Koerden te leiden. De Amerikaanse leiders hebben de Koerdische troepen in de steek gelaten, nadat ze die hadden gebruikt om de gebieden die onder controle van de IS stonden opnieuw te veroveren. Dat cynisme choqueert overal ter wereld.

Trump verscheen

dan als diegene die Erdogan kan bedreigen met "het vernielen van de Turkse economie". Maar het staakt-het-vuren voorziet de ontwapening van de Koerdische milities en de bezetting door Turkije van het grensgebied met Syrië. Dit is een cadeau voor Erdogan. Ontwapend, met aan de ene kant de IS, aan de andere kant Bashar-al Assad en dan nog het Turkse leger: het Koerdische volk staat opnieuw voor een bloedige ramp!

Het cynisme van

de grootmachten is grenzeloos, maar het is niet nieuw. De Verenigde Staten leiden vandaag, maar ze werden gevolgd of voorafgegaan door Frankrijk of Groot-Brittannië, die de eerste landen zijn die het olie-rijke gebied hebben gecontroleerd door arbitraire grenzen te tekenen en in het bijzonder door de Koerdische volkeren op vier landen te splitsen. Deze criminele politiek is met de decennia dieper geworden.

Vanaf 1979 heft

de CIA islamitische milities gefinancierd en materiaal gegeven om tegen het Sovjets leger te vechten in Afghanistan. Deze steun heeft het mogelijk gemaakt voor een zekere Osama bin Laden een sterk netwerk te vormen voordat hij zich tegen zijn meesters keerde door al-Quaeda op te richten. Het jihadisme, waarvan de uitroeiing vandaag als voorwendsel wordt gebruikt om alle militaire ingreep te rechtvaardigen, samen met alle veiligheidswetten in naam van de "strijd

tegen het terrorisme", is eigenlijk een rechtstreeks product van de imperialistische manoeuvres.

In 2011, na 8

jaar oorlog "tegen het terrorisme" in Irak heeft de democraat Obama de Amerikaanse troepen teruggetrokken. De Amerikaanse bezetter heeft achter zich een volk achtergelaten dat diep getroffen is, een land dat vernield is door burgeroorlog en dat ook confessioneel verdeeld is in zones die als voedingsbodems werken voor de islamitische milities. Onder die milities zat al-Baghdadi, de toekomstige oprichter van de IS.

Toen de

Arabische lente in 2011 Syrië bereikte, had de ingreep van de grootmachten eerst als doel het bewind van Assad te vervangen door een ander dat volgzamer zou zijn. Ze hebben gehandeld om het sociaal protest door een religieuze oorlog te vervangen. De ingreep van de regionale grootmachten -- Saoedi Arabië, Turkije, maar ook Qatar, Egypte en Iran -- die beurtelings aangemoedigd of gematigd worden door de Verenigde Staten, hebben Syrië in een slagveld voor concurrerende milities veranderd. Na de bevolking in Irak, was het de beurt van Syrië om de Middeleeuwse terreur van de islamitische milities te verduren samen met die van het bewind van Assad, en later met de bombardementen van de Russen, van de Amerikanen... en van de Belgen.

Want toen de IS,

die in Irak geboren is, erin is gelukt over een groot gebied te heersen door de Islamitische Staat in Irak en al-Sham af te kondigen, hebben de grootmachten hun strategie moeten veranderen. Aan de ene kant hebben ze beslist de dictator Assad opnieuw te steunen, en jammer dat hij verantwoordelijk was voor de dood van tienduizenden politieke gevangenen en dat hij zijn eigen bevolking had gebombardeerd. Aan de andere kant hebben de Verenigde Staten en hun bondgenoten, waaronder België, een coalitie gevormd om de IS te bestrijden. Deze coalitie heeft de Syrische Koerdische milities gebruikt, die hulp kregen van hun militaire adviseurs en door hun vliegtuigen gesteund waren. Ten koste van zware verliezen hebben de Koerdische YPG milities en de Syrische democratische strijdkrachten (SDF) het gebied van de IS stad na stad opnieuw veroverd.

Zoals die van de

Irakese Koerdistan hebben de nationalistische Koerden van Syrië gehoopt van deze alliantie te profiteren om het kleine gebied uit het noord van het land dat ze dankzij de burgeroorlog hadden veroverd, autonoom te mogen houden. De hoop is kort geweest.

Deze verraad van

de Westerse leiders toont nogmaals dat de wereldorde die door de grootmachten opgelegd wordt, geen enkele plaats laat voor de zelfbeschikking van de volkeren. Of het nu over Koerden, Palestijnen of anderen gaat, handelen de grootmachten alleen in functie van hun eigen belangen en van hun bedrijven, olie of anderen.

De overheersing

van het imperialisme leidt alleen tot chaos en permanente oorlog, met het risico een wereldoorlog te veroorzaken. De toezeggingen over de strijd tegen terrorisme hebben als doel ons achter onze Westerse regeringen en hun criminele belangen te krijgen. De enige rechtvaardige strijd voor de kant van de werkers, is die tegen het barbaars systeem van het kapitalisme!